

РЕШЕНИЕ

№ 351

гр. Дупница, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Алексиева

при участието на секретаря Деа Д. И.
като разгледа докладваното от Маргарита Алексиева Административно наказателно дело № 20231510200698 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ДАИ-0000107 от 01.06.2023 г. издадено от П. И. Ц. - Главен секретар на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София, с което на Е. Г. И., ЕГН ***** с адрес: с. ***, общ. Дупница, обл. Кюстендил, ул. ***, на основание чл. 178в, ал. 3, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 11в, т. 12, предл. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ във вр. с чл. 22, ал. 2, предл. 2, чл. 24, ал. 2, т. 3, б. „а“, предл. 1 и чл. 24, ал. 2, т. 4, б. „б“, предл. 1 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление и моли за неговата отмяна. В съдебно заседание се представлява от процесуален представител адв. С., който поддържа жалбата. В пледоарията си и в представена писмена защита излага подробни аргументи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление. Претендира присъждане на деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна чрез процесуалния ѝ представител юрисконсулт Д. оспорва жалбата, излагайки съображения за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление и моли да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, прие за установено следното от

фактическа страна:

На 04.04.2023 г. М. И. на длъжност „главен експерт“ в ИА „АА“ гр. София в присъствието на свидетелката П. К. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 320627 срещу Е. Г. И., за това, че на 12.01.2023 г. в психологическа лаборатория (ПЛ) № 286 в гр. Дупница, ул. „Марков камък“ № 1 към удостоверение за регистрация № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД, не е спазил изискванията за водене на документацията при организиране и провеждане на психологическо изследване на лицето Георги Василев Ушагелов, ЕГН *****, като е допуснал в регистрационната карта за явяване на психологическо изследване (Приложение № 3 от Наредба № 36/15.05.2006 г.) лицето да впише дата 08.01.2023 г., град София и ПЛ № 292, а в резултатната карта за психологическо изследване (Приложение № 4 Наредба № 36/15.05.2006 г.) и тестовите бланки и листове за отговори за познавателната и личностова сфери – дата 08.01.2023 г., които обстоятелства са установени при проверка на 12.01.2023 г. в ПЛ № 286 гр. Дупница, ул. „Марков камък“ № 1 към УР № 0112/14.11.2014 г. с протокол № 387.

За констатациите от извършената проверка бил изготвен Протокол № 387 от 12.01.2023 г. за съответствие на психологическото изследване и водената документация на изискванията на нормативната уредба и методическите указания. При съставянето на акта били иззети регистрационна карта за явяване на психологическо изследване на Георги Василев Ушагелов с дата 08.01.2023 г. гр. София, ПЛ № 292, резултатна карта и тестове на Ушагелов с вписана дата 08.01.2023 г.

Актът е съставен на осн. чл. 40, ал. 2 от ЗАНН – в отсъствие на нарушителя и е бил връчен на същия на 20.04.2023 г. С писмо рег. № 81-00-00-314/17.03.2023 г. до Е. И., същият е поканен в 7-дневен срок от получаването му да се яви на адреса на ИА „АА“ в гр. София за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В писмото е посочено, че ако не се яви, на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН актът ще бъде съставен в негово отсъствие. На 2 стр. от писмото с ръкописен текст е записано, че Е. И. се явил на 29.03.2023 г. в ИА „АА“ гр. София, ул. „Ген. Гурко“ № 5, но актовете не могат да бъдат съставени на тази дата поради отсъствие по болест на гл. експерт П. К. и ще бъдат съставени на 03.04.2023 г. при явяване на И.. След този текст са налице подписи на гл. експерт М. И. и Е. И., запознат на 29.09.2023 г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено оспореното наказателно постановление, с което на Е. Г. И., ЕГН ***** с адрес: с. ***, общ. Дупница, обл. Кюстендил, ул. ***, на основание чл. 178в, ал. 3, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 11в, т. 12, предл. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ във вр. с чл. 22, ал. 2, предл. 2, чл. 24, ал. 2, т. 3, б. „а“, предл. 1 и чл. 24, ал. 2, т. 4, б. „б“, предл. 1 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от

писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, както и от гласните доказателствени средства. Съдът кредитира изцяло показанията на св. И., извършила проверката и съставила АУАН, както и тези на свидетелката К. възприемайки ги като обективни, логични и безпротиворечиви, намиращи подкрепа в събраните по делото писмени доказателства. От показанията на същите се установява, че на 12.01.2023 г. са извършили проверка за спазване на изискванията на нормативната уредба и методическите указания за провеждане на психологически изследвания по Наредба № 36/15.05.2006 г. Като нарушения установили, че Е. И., който работи в ПЛ № 286 в гр. Дупница не е спазил изискванията за водене на документацията, както и организиране и провеждане на психологическо изследване на Георги Ушагелов, като е допуснал или указал на лицето да впише друга дата, а именно дата 08.01.2023 г. вместо дата 12.01.2023 г. Датата 08.01.2023 г. била записана в регистрационната карта и на всички бланки, на тестовите за провеждане на първа част на изследването, като бил записан и друг номер на психологическа лаборатория № 292, която се намира в гр. София, където Е. И. също е психолог.

Съгласно така приетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С оглед на така установеното, съдът счете, че жалбата е допустима. Същата е подадена в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН от надлежна страна, а по същество е основателна, по следните съображения:

Атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентния за това орган, въз основа на АУАН, съставен от оправомощено за това лице, съгласно приложените по делото Заповед № РД-01-369/24.04.2018 г. на зам. изп. директор на ИА „АА“, Заповед № РД-01-255/05.07.2022 г. на ИД на ИА „АА“ и Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на МТИТС.

Съдът изцяло споделя доводите на процесуалния представител на жалбоподателя за допуснато в хода на административнонаказателното производство нарушение на процедурата по съставяне на АУАН, което е опорочило и издаденото НП.

Действително разпоредбата на чл.40, ал.2 от ЗАНН допуска съставяне на акт за установяване на административно нарушение в отсъствието на нарушителя, но само при условие, че последният е известен, не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акт. Това означава, че само при наличие на надлежно връчена покана и нарушителят не се яви в определения ден и час, би било допустимо съставянето на акт в негово отсъствие, съгласно посочената разпоредба. Процесният АУАН е съставен в ИА „АА“ гр. София на 04.04.2023 г. в отсъствие на нарушителя Е. Г. И..

Не е ясно защо процесният АУАН е съставен на 04.04.2023 г. след като в ръкописния текст на поканата е посочено, че Е. И. се е явил на 29.03.2023 г. в ИА „АА“ гр. София, ул. „Ген. Гурко“ № 5, но на тази дата актовете не са съставени поради отсъствие по болест на гл. експерт П. К., поради което ще бъдат съставени на 03.04.2023

г. Изложените обстоятелства водят до извода, че нарушителят Е. Ивнов не е знаел за образуването на 04.04.2023 г. административнонаказателно производство и не е получавал покана да се яви на тази дата за съставяне на АУАН. В конкретния случай е приложена разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН без да са налице законовите предпоставки за това – не са налице нито една от двете хипотези на посочената правна норма.

Правото на защита на жалбоподателя е нарушено и при описание на нарушението, което се твърди, че е извършил, тъй като в АУАН и в НП не са описани ясно нарушението и обстоятелствата, при които се твърди, че то е извършено. Това несъмнено съставлява нарушение на чл. 42, т. 4, респ. на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което на самостоятелно основание има за последица отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Във връзка с посочване на правните норми, които наказващият орган е приел, че жалбоподателят е нарушил, за което му е наложил и съответното наказание, съдът намира, че тук отново е нарушено правото на защита на санкционираното лице. В НП е посочено, че жалбоподателят е нарушил четири разпоредби от Наредба № 36 от 15.05.2006 год. на МТ. Така посочено наименованието на нормативния акт, чиито разпоредби наказващият орган твърди, че е нарушило дружеството-жалбоподател, не му дава възможността същото да разбере какво му се вменява във вина. В тази връзка наказващият орган е длъжен винаги при изписване на нормативния акт, който смята за нарушен, да изпише неговото наименование в пълнота, за да може наказаното лице да организира защитата си. В случая цялото наименование на Наредба № 36 от 15.05.2006 год. е Наредба № 36 от 15.05.2006 год. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. Краткото посочване на наименованието на наредбата в НП, несъмнено поставя в невъзможност жалбоподателят да разбере разпоредбите на кой точно нормативен акт е нарушил. Въпреки подробния протокол № 387 за съответствие на психологическото изследване и водената документация на изискванията на нормативната уредба и методическите указания, приложен като доказателство по делото, в АУАН и в НП не присъства описание на нарушението, което се вменява във вина на жалбоподателя, не са посочени обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението, не е посочено дори в какво се изразява изпълнителното деяние. Липсата на описание на нарушението е в разрез с императивните изисквания на чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН и е съществено процесуално нарушение, което нарушава правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е лишено от възможността да разбере в извършването на какво нарушение е обвинено, за да организира в пълен обем защитата си. Следва да се има предвид, че началото на административнонаказателното производство се поставя със съставяне на АУАН, поради което в същия следва да се опишат всички признаци от състава на нарушението, независимо от обстоятелството, че протокола от проверката, въз основа на

който е съставен акта е приложен към преписката. При съпоставка на трите документа – протокол № 387, съставения АУАН /в който е цитиран протокола/ и издаденото НП, се установява и липса на идентичност при описание на нарушението. С това съществено е ограничено правото на защита на наказаното лице, както и се препятства проверката относно приложимия материален закон и правилността на реализираната административнонаказателна отговорност. Не на последно място, в нормата на чл. 178в, ал. 3, т. 6 от ЗДвП е установено особено качество на субекта на нарушението - психолог, провеждащ психологическото изследване. Този признак от състава на санкционната норма изобщо не се съдържа в АУАН и наказателното постановление. Не става ясно санкционираното лице притежава ли специалното качество, т. е. той психолог ли е, съответно имал ли е право да извършва тази дейност въобще.

Но дори и да беше посочено, че жалбоподателят е санкциониран в качеството му на психолог, по делото липсват доказателства, че към датата на извършената проверка – 12.01.2023 г., И. е притежавал това специално качество. За изясняване на този факт, с разпореждането за насрочване на делото съдът е изискал от ГППИДП „Д-р Иван Ибришимов“ ООД да представи справка за длъжността и функциите на Е. И., респ. неговата квалификация и образователен ценз. Видно от приложеното по делото писмо от „ГППИДП д-р Иван Ибришимов“ ООД, Е. И. е назначен на трудов договор от 15.10.2014 г., а с анекс от 01.05.2018 г. и до момента е „Ръководител звено“ с код по НКПД:12196011 в отдел ГППИДП Иван Ибришимов ООД, като функционалните му задачи са да организира работата на психологическите лаборатории към ГППИДП Иван Ибришимов ООД.

От това следва, че жалбоподателят не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност. В случая адресат на задължението за изпълнението, на което е бил санкциониран жалбоподателя, е субект със специално качество - психолог, работещ при лице, притежаващо удостоверение за регистрация, като съгласно чл. 4б, ал.1, т.2 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТИТС, същото следва да е наето по трудов договор. Следователно и тъй като не се събраха доказателства, установяващи обратното, съдът намира, че жалбоподателят не е бил субект на цитираните като нарушени правни норми и не би могъл, респективно – не е извършил вмененото му нарушение.

По изложените съображения наказателното постановление следва да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

Относно разноските

С оглед изхода на производството, а именно отмяна на процесното НП, претенцията за присъждане на разноски се явява основателна. Като съобрази разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1, при интерес до 1000 лв. - 400 лв., съдът прие, че адвокатското възнаграждение, заплатено на адв. С. не надвишава, а е

под минималния посочен в Наредбата, предвид което направеното от въззиваемата страна възражение за прекомерност, съдът намира за неоснователно и ще присъди на жалбоподателя разноски за адвокат в размер на 300 лв.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и чл. 63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ДАИ-0000107 от 01.06.2023 г. издадено от П. И. Ц. - Главен секретар на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София, с което на Е. Г. И., ЕГН ***** с адрес: с. ***, общ. Дупница, обл. Кюстендил, ул. ***, на основание чл. 178в, ал. 3, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **500 лв.** за нарушение на чл. 11в, т. 12, предл. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ във вр. с чл. 22, ал. 2, предл. 2, чл. 24, ал. 2, т. 3, б. „а“, предл. 1 и чл. 24, ал. 2, т. 4, б. „б“, предл. 1 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София да заплати на Е. Г. И., ЕГН ***** с адрес: с. ***, общ. Дупница, обл. Кюстендил, ул. ***, сумата в размер на **300 лв.**, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд гр. Кюстендил на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____